NUFOC

3 1981

INTERNT

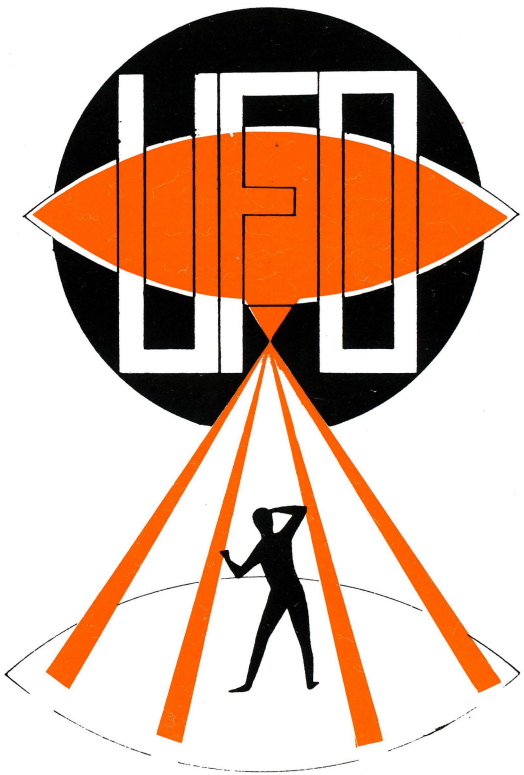

FORUM

NORSK UFO CENTER

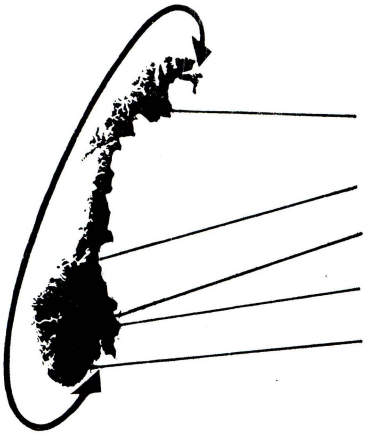

NORSK UFO CENTER

AVDELINGENE

NUFOC NORD, boks 458, 8001 Bodø
Tlf. 081 - 23 118

NUFOC MIDT, boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 Arendal
Tlf. 041 - 22 086

Komitéen, boks 14, 3133 Duken

FELTSEKSJON A:
Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:
Seksjonsleder Odd Gunnar Røed
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:
Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsv. 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:
Seksjonsleder Odd Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 562

FELTSEKSJON E:
Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:
Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 82 466

FELTSEKSJON G:
Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 81 173 privat
71 055 arbeid

FELTSEKSJON H:
Seksjonsleder Arne P. Thommassen
Brinken 30, Birkenlund
4800 Arendal
Tlf. 041 - 24 686 privat
85 292 arbeid

FELTSEKSJON I:
Seksjonsleder
Vilhelm T. Børs Lind
Gåseid 4, 6017 Åsestranda
Tlf. 071 - 45 343

FELTSEKSJON J:
Seksjonsleder Tor Erik Holtmoen
Prof. Dahlsgt. 35 B, Oslo 3
Tlf. 02 - 56 27 10

FELTSEKSJON K:
Seksjonsleder Tore Skogly
Sandtorg, 9430 Gausvik

FELTSEKSJON L:
Seksjonsleder Bjørn E. Johansen
Boks 118, 5890 Lærdal
Tlf. 056 - 66 353

FELTSEKSJON M:
Seksjonsleder Leif N. Solhaug
Boks 19, 8387 Fredvang
Tlf. 088 - 94 168

FORSKNINGSSEKSJON:
Seksjonsleder Johan Hjelvik
St. p. 80, 7034 Trondheim-NTH

PRESSETALSMANN:
Siv. ing. Hans Kr. Moe
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 83 87 27 privat
46 19 00 arbeid

RAPPORTNYTT
Boks 1155, 5001 Bergen
Postgirokonto 3 07 08 10

5 nr. pr. år
Abonnement kr. 40,- pr. år

Redaktør: Finn W. Kalvik

Innhold

3 I UFOenes kjølvann
5 MUFONs etterforskningsgruppe for fysiske spor
7 Astroarkeologi
9 Ikke mer astroarkeologi
11 Romsement?
12 Kjempe-"sylinder" i Middelhavet
13 UFO og Sovjet
17 Liv i Universet, del 2
25 Geigerteller

REDAKTØRENS ORD:

På grunn av militærtjeneste kan jeg dessverre ikke lenger redigere Internt UFO Forum.

Leif Havik vil overta som vikar fra og med neste nummer (nr. 4 -81), og alt stoff til bladet må derfor bli sendt ham. Adressen er: Postboks 485, 7001 Trondheim.

Norsk UFO Center får stadig nye medlemmer, og dermed også Internt flere lesere. Brev og reaksjoner (både positive og negative) fra leserne har økt kraftig i det siste. Dette tilsier at Internt har en framtid.
Jeg takker for et godt samarbeide, og ønsker den nye redaktøren lykke til.

PALMA-OBSERVATORIET FÅR NYE MEDLEMMER

Det europeiske, astronomiske observatoriet som er i ferd med å bli bygget i La Palma på Kanariøyene vertes å få et nytt medlem i Nederland. Øvrige eiere er England, Spania, Sverige og Danmark.

La Palma-observatoriet blir utstyrt med et 1 m Schmidtteleskop, et 2,5 m Isaac Newton-teleskop (begge flyttet fra England) og et nytt 4,2 m teleskop, samt et lignende 15 m radioteleskop.

I tillegg ventes et 4,2 m speilteleskop.

ny teknik-teknisk tidsskrift nr. 7 1981

Kilde: SAF Bulletin nr. 2 -81

Små, små kometpartikler fra solsystemets skapelse lander iblant på jorden. Det har de gjort siden urminnes tider, men nå er det vitenskapelig bevist av forskere ved den amerikanske romfartsledelsen. De har studert prøver innsamlet av høytflygende spionfly.

Kilde: SAF Bulletin nr. 5 -80

FELTSEKSJON D får nå Odd Havik som seksjonsleder etter Leif Havik. Adressen blir den samme, mens telefonnummeret blir forandret til 82 562.

INTERNT UFO FORUM

Sørvesten 3, 6500 Kristiansund

Redaktør: Eddy Hansen
Tlf. 073 - 81 173

Tilknytning til NUFOC oppnås ved å sende kr. 80,- (årsgebyr) til Hovedkassen, boks 291, 4801 Arendal, postgirokonto 3 92 82 00, tlf. 041/23 164. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum med 6 nr. pr. år.

Som alle vet, har det siden Kenneth Arnolds opplevelse i 1947 blitt reflektert mye over og skrevet en mengde om ufo-saken. Det er også kjent at man etter alle disse årene ikke har kommet den store løsningen noe særlig nærmere. Ufoene selv kan neppe lastes for dette. Begrensningen ligger jo i oss selv, og det er liten vits for evt. ufonauter å forsøke å forklare oss hvorfor ufologien idag står der den står, så lenge det jordiske mennesket ikke er istand til å forstå det.

Ufologien kan etter min mening best beskrives som et FENOMEN, der det i og for seg ikke er de mange omtalte "objekter" som er tar tilflukt til dette nye. Mottoet er her - som så mange steder ellers i livet: "Om du ikke kan slå dem, slå deg sammen med dem!" Mange av oss kjenner til disse velmenende fantaster innen ufologien. Fordi deres engasjement på dette området skyldes en underbevisst angst for det kjente, sier det seg selv at slike mennesker legger meget stor vekt på å skaffe seg et svar på ufo - spørsmålet. Resultatet blir som oftest det at de uten tilstrekkelige indisier, og også uten selv å vite hvorfor, bekjenner seg til den mest ytterliggående av ufoteoriene, og uten den minste tvil i sin sjel, anser besøk fra utenomjordiske kloder for et FAKTUM.

I UFOENES KJØLVANN

De menneskelige reaksjoner sett fra et psykologisk synspunkt

av ROLF Lindgren.

det vesentligste. Når mennesket stiller seg selv, eller av "fremmede makter" blir stilt overfor noe ukjent, er det nemlig to andre forhold som som regel er av større betydning for hvordan vi oppfatter dette. Det er for det første MENNESKET SELV, og for det annet den KONFLIKT som oppstår når nyervervede erkjennelser tvinger oss til å forandre vårt verdensbilde.

Den psykologisk sett mest interessante konflikt finner sted når mer eller mindre nevrotiske folk drevet av sin såkalte "grunnangst" gir etter for det som virker overlegent (og dermed også truende), og så og si

Dette sier selvsagt ingenting om hva ufoene "egentlig" er, men det forsterker vel muligheten for at de i virkeligheten ikke er fullt så fantastiske. Det er imidlertid et åpent spørsmål hvorfor disse mennesker hadde et behov for å "forklare" ufoene på denne måten, og her kommer den såkalte INTUISJON inn i bildet. Denne egenskap er av C.G.Jung blitt definert som "evnen til å se rundt hjørner med" - men hvorvidt dette (ihvertfall i overført betydning) FAKTISK ER MULIG kan det nok være givende å diskutere.

Enten man erklærer seg selv for en biologisk Darwinist eller ikke, er det jo et ubestridelig

faktum at mennesket, rent intellektuelt, er inne i en stadig utvikling. En behøver heller ikke å være noen Rudolf Steiner for å se at det er et eller annet "åndelig" aspekt som driver mennesket fremover. Idag har vi f.eks. teknologiske hjelpemidler som ville ha vært helt utenkelige for bare hundre år siden. Hvordan har vi så fått tak i vår viten om alt dette? Jo, svaret er ganske enkelt: gjennom intuisjon!

Det er kanskje ikke så helt galt å trekke en parallell fra dette og til våre dagers ufo - observasjoner. De aller fleste nærkontakt - opplevelser er jo nært knyttet sammen med et BUDSKAP, som kort og godt går ut på at vi må FORBEDRE OSS, hvis det skal være noe håp om en fremtidig jord for menneskeheten. Drivkraften bak denne erkjennelse kan meget godt være vår ANGST, den angst som vår underbevissthet reagerte med da vi under siste verdenskrig for alvor fikk se at mennesket ikke bare har mulighet for å ødelegge seg selv, men at vi faktisk ER VILLIG TIL Å GJØRE DET, dersom vi tror at det tjener våre egoistiske interesser.

Mennesket er nå nærmere enn noen gang før DEN STORE ATOMKRIGEN. I slike tider er det klart at det virker betryggende med en verdensomspennende teori om utenomjordiske vesener. For å klare å overleve dette, synes det nemlig som om man er avhengig av overmenneskelig hjelp, og tanken om en fornuftig rom - menneskehet er en utmerket konkretisering av denne forestillingen. Ufologien kan altså være en slags REAKSJON, som er kommet for å motvirke de nedbrytende krefter fra det ennå så uvitende mennesket.

Til slutt vil jeg gjerne få sitere et par avsnitt fra boken "Den burtkomne Faderen" av Arne Garborg.

"Faderen er den som borni skapte i sitt bilæte - og dei gjorde han stor, og sette han upp for seg til ei trøyst og ei hjelp - for dei var småe og kunde ikkje vera faderlause.

Men når dei vert større, og er ufornøgde med heimsstellet, og ikkje fær hjelp når dei bed, og ikkje svar når dei spyrr - då gjeng dei på leit etter Faderen og finn seg sjølve."

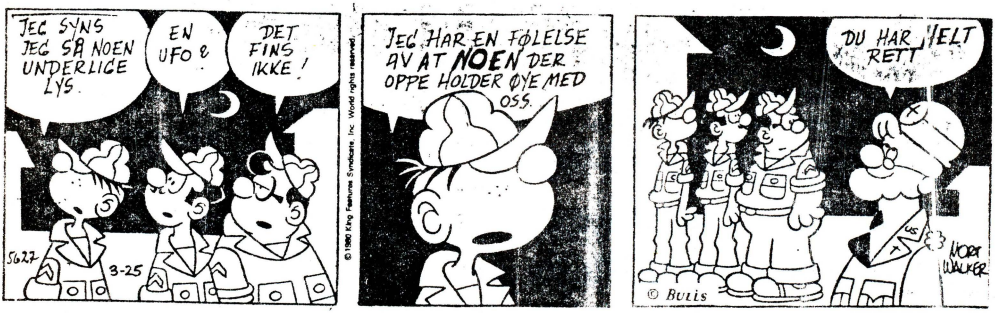

MUFON'S ETTERFORSKNINGSGRUPPE FOR FYSISKE SPOR

Av Ted Phillips

Etter 10 års samling av rapporter om fysiske spor i forbindelse med UFO-observasjoner, har jeg nå besluttet å danne en etterforskningsgruppe innen MUFON-organisasjonen. Rapporter om fysiske spor er blitt etterlyst hos våre medlemmer.

Periodiske rapporter vil bli lagt fram for MUFON for publikasjon. Disse rapportene vil inkludere saker i sin alminnelighet, og analyserte resultater som vil holde dere informert. Etterforskningsgruppen vil sørge for midler til analyser av spor i forbindelse med UFO. Medlemmer av gruppen vil motta informasjon om stikkprøveteknikker og en kopi av tiårs-rapporten.

Ten Year Physical Trace Report
Tiårs-rapport over fysiske spor

Siden denne katalogen ble innledet for 10 år siden, har forfatteren samlet inn 1525 rapporter fra 52 land. En studie av rapporter fra denne katalogen er snart komplett, og kan offentliggjøres i januar 1980. En del betydningsfulle statistiske fakta er å finne i den foreløpige studien. Rapporter om fysiske spor viste en markert økning i 1964. Siden da har slike saker steget jevnt i antall. I ti-års perioden 1950-1959 var det i gjennomsnitt 17,7 slike saker pr. år. Fra 1960-1969 var det 45,6 pr. år, og fra 1970-1979 kom de opp i et gjennomsnitt på 63,5 pr. år.

De fleste rapporter om fysiske spor inntreffer i oktober, med juli og september på de neste plassene. UFOer ble oftest observert mellom kl. 21.00 og 22. 49 % av hendelsene fant sted mellom kl. 20.00 og midnatt. UFOet ga fra seg lyd i 8,4 % av tilfellene, som oftest beskrevet som en summende eller hvislende lyd. Ofte rapporteres det om lysstråler, sendt ut fra objektet og ned til bakken, enten før eller etter en landing.

Humanoider ble observert i 14,3 % av tilfellene. 71 % av humanoidene var lavere enn normal menneskelig høyde. Virkninger (på dyr, mennesker, elektriske anlegg) ble rapportert i 14,1 % av tilfellene.

39,2 % av tilfellene involverte to eller flere vitner. 25,7 % av fler-vitne sakene involverte mange vitner. 39 % av vitnene var innen en avstand av 50 fot fra det landede eller nesten landede fartøyet. 64,6 % av vitnene var innen en avstand av 250 fot fra UFOet. 43 % rapporterte en observasjon med varighet fra 1-5 minutter, mens 8,6 % observerte objektet fra 30 min til 1 time. 65 % av vitnene var menn, 35 % kvinner.

Vitnenes yrker: Politioffiserer, militæroffiserer, prester, bønder, teknikere, flypiloter og fysikere. 74 % av UFOene ble beskrevet som tallerkenformede. 34 % var metallisk i fargen. Framtredende UFO-trekk var ventiler eller vinduer, kuppel på øvre seksjon,

utvendige lys, lysstråler, damp eller røyk og vertikal oppstigning i meget høy hastighet.

Det er en bestemt indikasjon at to hovedtyper UFOblir sett. Type 1 har en diameter på 8-12 fot, og type 2 har en diameter på 30-35 fot. Den første typen er som regel beskrevet med en blank, glødende overflate, og har aldri bakkekontakt. Type 1-tilfellene involverer heller ald aldri humanoider. Den aadre typen er den typiske tallerkenen med metallisk overflate, svak kuplet topp og flat grunnflate. Utvendige lys blir sett langs med åpninger eller luftehull. Mange av beskrivelsene inkluderer et tre- eller firbent landingsutstyr.
77 % av landingsmerkene var runde, med diameter fra 4 til 45 fot. Disse områdene er beskrevet som brente (49 %), nedpresset (33 %) eller tørket (18 %).

Kanskje de mest interessante sakene er de uttørkede sporene. Mange av disse ville ikke absorbere vann på opp til et år etter hendelsen. Sporene var som oftest enten 5-15 fot eller 30-35 fot i diameter.

I mange tilfeller er sporet som en ring, hvor området inne i ringen er uforandret. 10 % av sporene har også avtrykk som er triangulære (61 %) eller rektangulære (34 %). I forbindelse med de viktigste effektene er væske, fotspor og skader på tre hyppig rapportert.

Midtvesten-delen av USA er funnet å være meget aktiv. Ved gjennomgåelsen av utbredelsen av slike saker ble det oppdaget at de ledende statene var Missouri, Iowa, California, Ohio, Kansas og New York, i den rekkefølgen. Landingssteder har hittil blitt rapportert i 47 stater.

Til norsk ved Lisbeth Schanke

TO NYE GALAKSER FUNNET

To nye galakser med en avstand på ti milliarder lysår er oppdaget av astronomer i USA. Astronomen Myron Spinrad ved University of California sa at funnet forsterker teorien om at universet ble skapt med et stort smell. Dette kalles "Big Bang"-teorien.
Funnet bekrefter et tidligere galaksefunn på samme avstand som ble rapportert i tidsskriftet Astrophysical Journal. Galaksene er mye større enn vår melkevei.
Astronomenene vil nå undersøke om vi lever i et åpent univers som er uendelig, eller i et sluttet eller begrenset rom.

Solsystemets ni planeter kommer ved et tidspunkt i 1982 til å ligge på linje med hverandre. En kinesisk forsker, Ren Zhenqiu, hevder at dette kommer til å forårsake et økende antall naturkatastrofer de nærmeste 20 år. Han mener det allerede har vært flere jordskjelv og tørker. Ifølge Ren har tre av fire store oversvømmelser i Gule Floden i de seneste 500 år inntruffet da planetene lå i linje.

Kilde: SAF Bulletin nr. 2 1981

NUFOC trenger nye medlemmer - verv de du kommer over!

ASTRO-ARKEOLOGI
ved
Bjarno Finderup

Skaperguden Ptahs hus - en oppladbar akkumulator

Den greske historieskriver Plutarch skrev følgende: "Når du hører de fabler som egypterne forteller om gudene, om deres vandringer, sønderlemmelse og andre ulykker, skal du ikke tro at alt dette skjedde eller fant sted på den måten som berettes. Folkeslagene har innført og anvender symboler, noen uklare, andre mer lettfattelige, for å hjelpe menneskene til å forstå d de guddommelige ting.

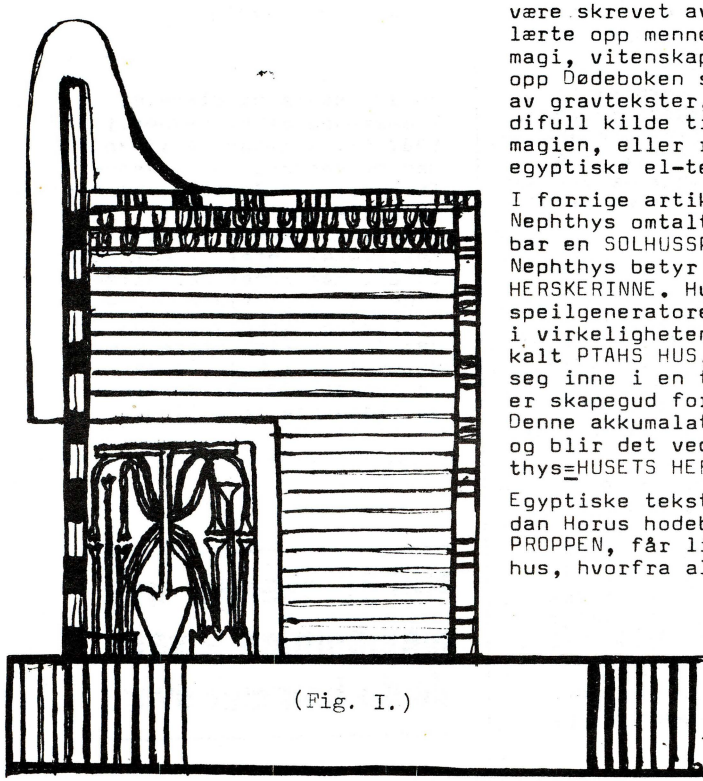

(Fig. I.)

Selve hieroglyfsystemer er etter hva den egyptiske Dødebok forteller, det mest fullkomme system av litterær symbolikk verden har sett.

Det fullstendige hieroglyfsystem ble etter hva sagnet forteller, oppfunnet av guden Thot, som overleverte skriftsystemet til de emigranter som stammet fra Atlantis i kolonien ved Nilens bredder.

Dødeboken skulle på samme måte være skrevet av guden Thot, som lærte opp menneskene i alskens magi, vitenskap og kunst. Nettopp Dødeboken som er en samling av gravtekster, er en meget verdifull kilde til klarlegging av magien, eller rettere sagt, den egyptiske el-teknikk.

I forrige artikkel ble dronning Nephthys omtalt, som på hodet bar en SOLHUSSPEIL-GENERATOR. Nephthys betyr oversatt HUSETS HERSKERINNE. Huset som solhulspeilgeneratoren hersker over er i virkeligheten en akkumalator, kalt PTAHS HUS, som befinner seg inne i en tronstol. (Ptah er skapegud for bl.a. håndverk), Denne akkumalator kan opplades og blir det ved hjelp av Nephthys=HUSETS HERSERINNE.

Egyptiske tekster forteller hvordan Horus hodebekledning=STIKPROPPEN, får liv gjennom Ptahs hus, hvorfra alt liv utgår.

Sitat fra gudelæren i Memphis: Så ble alle guder og ka'er forsamlet for ham, tilfredse og forenet med "de to lands herrer, ider gudens kornkammer var den "store trone", som gleder gudenes hjerte i Ptahs hus, alt livs herskerinne, hvori "de to landes" liv frembringes.

Selve PTAHS HUS viser på egyptiske malerier og relieffer en elektrisk fordelingstavle, hvor papyrus og lotusblomster med et elteknisk uttrykk henholdsvis har vært støpsel og kontakt. I litteraturen ogtales lotusblomsten nettopp som utgangspunkt for guddommelig kraft (fig. I)
(Bemerk gudenes hjerte i Ptahs hus, som omtales i teksten). (fig. 2). Et moderne koplingsskjema opptegnet etter den egyptiske, vil vise at tronstolen i alminnelighet har rommet et batteri med tre elementer, seriekoplet ved hjelp av fordelingstavlen, men tavlen rommer dessuten to fotkontakter til parallellstilling av batteriene. Dette er et viktig punkt, for det tyder på at tronstolens batterier har vært oppladbare, det vi i dag kaller akkumulatorer.

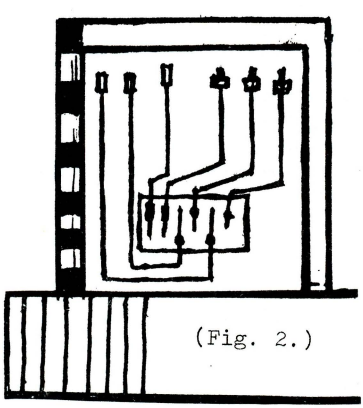

(Fig. 2.)

Pressemelding fra

TUT-ANKH-AMON Instituttet

Det verdensomspendende fortids-astronaut selskap "Ancient Astronaut Society" (AAS) har fått et skandinaviens-kontor. Kontorets daglige leder blir organisasjonens æresmedlem, fortids-og fremtidsforskeren Frede Melhedegaard, som fra Tut-Ankh-Amon Instituttets adresse i Stadil vil vareta AAS-interesserne.

AAS blev grunnlagt allerede i 1973 og er et skattefritt nonprofit selskap, dannet utelukkende med videnskapelige, litterære og pedagogiske formål for øyet. Selskapet samler, utveksler og offentliggjør indicier der støtter følgende teorier:

a) At Jorden i præ-historisk tid mottok besøk fra verdensrommet, (eller)
b) at den nuværende tekniske sivilisasjon på denne planet ikke er den første, (eller)
c) en kombinasjon av a + b.

Medlemsregistrering og kontigentbetaling vil stadig skje til:
Ancient Astronaut Society,
1921 St. Johns Avenue,
Highland Park, I11. 60035 /
USA., eller til:
Ancient Astronaut Society,
CH-4532 Feldbrunnen.
Herfra vil utsendelsen av medlemsbladet "Ancient Skies", på henholdsvis tysk og engelsk også fortsatt skje.

Opprettelsen av skandinaviens-kontoret er primært skjett, for at imøtekomme ønsker fra først og fremst Norge, Sverige og Danmark om å kunne samle alle opplysninger vedrørende aktiviteter, bokutgivelser, presse-inserater o.l. fra de sprokbeslektede skandinaviske land på et sted.

→

IKKE MER ASTROARKEOLOGI

leserens mening

I nr. 1 -81 startet en ny artikkelserie om astroarkeologi. Dette har lite med ufologi å gjøre, og jeg stiller meg derfor meget skeptisk til å ta med slike artikler i bladet. Artikkelserien er dessuten meget lite seriøs, og den er påvirket av en nærmest religiøs tro på de teoriene som blir lagt fram.

Hvis NUFOC skal bli godtatt som en seriøs organisasjon må vi unngå ensporede innslag av den typen som denne artikkelen representerer. Jeg tror dessuten at medlemmene ønsker mer saklige artikler.

Bjarno Finderup fremsetter i sin artikkel påstander som han umulig kan ha dekning for. I artikkelen i nr. 2 -81 sier han blant annet: "Hver gang det i fortidens historie er snakk om trolldom og magi, kan man rolig gå ut fra at det er tale om elektrisitet".

Enhver seriøs forsker vet at man ikke kan komme med slike påstander uten at man har meget gode beviser. De "bevisene" som Finderup fremlegger er så dårlige at de er ubrukbare som bevis. Ved å tolke tegninger og mytologi, så fritt som det er gjort i artikkelen kan man "bevise" det man selv ønsker. Det er riktignok noen likheter mellom en slange og en elektrisk ledning; begge er langstrakte og kan være farlige. Det er imidlertid absurd å bruke dette som et bevis på at slangen er et symbol for en elektrisk ledning.

Nei, nå er det på tide at man innen NUFOC tar i bruk sin kritiske sans og får rensket opp i dette useriøse søppelet. Den veien bladet har valgt, ødelegger alle muligheter for NUFOC til å bli godtatt som en seriøs organisasjon. Hvem vil vel samarbeide med folk som sluker artikler om at sfinkser identiske med moderne boremaskiner.

Jeg foreslår at artiklene heretter holdes på et mer saklig plan, og at man konsekvent avstår fra kvasivitenskapelige emner.

Hans-Kurt Karlsen

Internt UFO Forum har i den senere tid mottatt flere og flere brev fra leserne, der de gir uttrykk for sine personlige meninger om bladet, organisasjonen og annet.

Derfor ser vi oss nødt til å opprette denne spalten hvor leserne har anledning til å lufte det som ligger dem på hjertet.

Vi fremhever at innleggene står for skribentens egen regning, og at de ikke må betraktes som NUFOCs offisielle synspunkter.

---

spesialhefter

NYTT

Nærkontakt av tredje grad i Mosjøen i 1954 ?

UFO-interessert eller ikke..... hvem har ikke hørt om de to søstrene, Edith Jacobsen og Åsta Solvang, som under en bærtur i Øydalen, Mosjøen i august 1954 skulle ha møtt en mann med "flygende tallerken"? Saken vakte slik oppsikt den gangen at Mosjøen faktisk ble sentrum for en hel verdens sensasjonslyst. Meldingen gikk gjennom hele verdenspressen, og saken omtales stadig den dag i dag.

Men merkelig nok er det bare et fåtall som kjenner noe særlig til detaljene i saken. NUFOC har tatt konsekvensene av dette og laget et spesialhefte, hvor man kan sette seg inn i hva det hele egentlig gikk ut på. Heftet rommer også uttalelser fra folk på stedet, som kjente de to søstrene godt, hva en jornalist skrev, og noen hypoteser som veies mot hverandre.

Heftet er på 6 sider i A4-format, pluss farvet forside.

Pris kr. 10,- inkl. porto.

På grunn av omkostningene er opplaget nokså begrenset, så det lønner seg å være raskt ute med bestillingen. Merk talongen "Mosjøen".

AVTRYKKENE VED NAMSENFJORDEN

Heftet er i A4-format, med 9 tekstsider og 2 fotosider. Det er laget hos et proffesjonelt trykkeri, og har limt rygg.

Pris kr. 30,-

ISHULLENE PÅ SILSETVATNET

Heftet er i A4-format, med 5 tekstsider og 2 1/2 fotoside. Det omfatter POLITIRAPPORTEN på 4 sider A4-format (bilag).

Pris kr. 10,- for medlemmer.
kr. 15,- for ikke-medlemmer.

Forts. fra side 8

Herfra vil viktige opplysninger og nyheter tilgå kontorene i henholdsvis Schweiz og USA., hvor det til tider har vært litt besværlig for enkeltpersoner å komme til ordet i det to-språkede medlemsblad.

Vi håper en felles-skandinavisk koordinasjon av opplysninger vil bedre de skandinaviske medlemmers muligheter - og at AAS-mottoet "Kom, forsk med oss!" vil vinne gjenklang i ennu bredere kredser.

ROMSEMENT?

Gjemmer det seg en murer blant ufonautene - ja, det spørsmålet ble aktualisert for en tid siden, nærmere bestemt natten til den 6. september i år. Kvelden den 5. september drar Bernt Johansson og en kamerat ut for å fiske i Luleå skjærgård. De aner ikke hvilken minnerik kveld det vil komme til å bli!

Klump fra rommet havnet i fiskebåt!

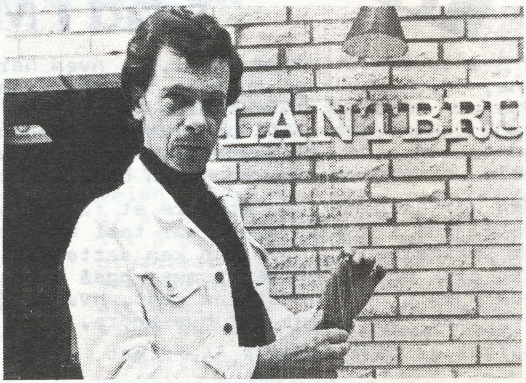

Bernt Johansson med sin sementklump i hånden.

Like før midnatt fredag 5. september sitter de to mennene og snakker sammen i lugaren på båten. Ca. et kvarter før tolv går Johansson opp på dekk. Det "plinger" til på dørken og da han undrende ser seg om etter årsaken til lyden, finner han til sin forbauselse en klump som ser ut som mur. Han bryter biten i to deler.

Johansson roper på sin kamerat samtidig som han speider opp mot himmelen for å forsøke å finne ut hvorfra gjenstanden er kommet. Det eneste som synes på himmelen er et lys som lyser med intensivt, gulhvitt skinn over Junkön, to kilometer borte. Det så faktisk ut som en miniatyrmåne, men lyste mer intensivt.

Kameraten har nå også fått øye på lyset, og de legger begge merke til et annet blinkende, rødt lysskinn litt til høyre for det første lyset. Omsider flytter det blinkende røde lyset på seg, slik at det blir stående under det gulhvite lyset.

Johansson betrakter også skuespillet gjennom sin kikkert. Han får da se en rekke vindu som er opplyst. Det dreier seg om 10-20. De befinner seg på den plassen hvor det blinkende røde lyset tidligere var. Det har nå forsvunnet.

Johansson ser også konturene av selve farkosten og han sier at den var av klassisk tallerkenform. De så gjenstanden 3-4 minutter. Siden begynner det gulhvite lyset å røre på seg. Det går i en kastbane (halvsirkel) over farkosten med opplyste vinduer. Fire ganger foretar lyset denne manøvren før den stanser ved siden av farkosten. Men det går ikke lenge før lyset forsvinnner med høy hastighet sørover havet. Farkosten begynner å nærme seg fiskebåten. - Da den befinner seg på cirka 500 meters avstand blir vi redde, sier Johansson. Vi skynder oss ned i lugaren.

forts. side 22

Kjempe-«sylinder» i Middelhavet

En sylinderformet gjenstand steg opp av vannet i nærheten av en øy og forskrekkede passasjerer på en båt som passerte akkurat da. Gjenstanden var like høy som ett 10-våningshus og minst et titall meter bredt. Sjømyndighetene gjorde undersøkelser om hendelsen, men viser den største forbeholdenhet og vil ikke på noen måte forklare hendelsen.

Lignende hendelser har forekommet tidligere i italienske vann. For kort tid siden så noen fiskere en gjenstand langt utenfor "Cinque Terre", som de definerte som "kolossalt stort". Det kom fra himmelen og dukket ned i vannet mot bunnen i en slakk bane. Etter noen minutter dukket gjenstanden opp så skummet føk og fortsatte sin flyving.

Nå står vi istedet ovenfor en hendelse som fant sted i nærheten som man ikke kan unngå å undres over i og med at det har blitt kontrollert av kompentente sjømyndigheter.

Men la oss følge hendelsen fra begynnelsen. Først vil vi nevne at vi ikke ville hø t om dette om ikke radiotelegrafisten en dag hadde berettet for noen venner om møtet med den mystiske gjenstanden i havet. Derfra nådde nyheten oss gjennom avisen - altså har ingen offentlig ha kunnet unnslippe den minste detalj om hva som hendte.

Tjenestemannen (telegrafisten) som vi snakker om heter Giuseppe Guzzi, 36 år, fra Genua og i tjeneste på motoryachten "Rainbow II". Dagen var den 22. juni 1977 og ombord på båten befant eieren seg, en formuende industrimann fra Milano, med sin familie:
Guzzi forteller:

- Vi hadde forlatt Viareggio klokken 15.45 og var på vei til Porto Cervo på Sardinia. Havet var rolig og navigeringen gikk uten noe som helst trøbbel. Fruene var på dekk med barna og besetningen var på sine respektive plasser. Plutselig, ca. klokken 18.30, så vi foran båten ved horisontlinjen et gjenstand med form som en sylinder, stående stille i havet. Dette ga et sterkt inntrykk ombord. "Hva er det som stikker opp av havet?" Vi forsøkte å finne det på sjøkartet, men fant ingenting. Da anropte jeg umiddelbart Radio Livorno og ba om en forklaring. De visste ikke noe, og heller ikke fra andre holdt lykkes det å få beskjed om hva det kunne være. Da kontaktet jeg marineforvaltningen i Porto di Livorno og snakket med kommandøren. Etter å ha forklart alt ba han oss gå nærmere gjenstanden og kontrollere på nærmere hold hva det kunne være.

forts. side 24

UFO og SOVJET

Av James Oberg

I de siste par måneder har man i "the National Enquirer" kunnet lese følgende iøynefallende overskrifter: "Skadet UFO kretser rundt jorden", "For første gang påfører UFO skader på en by", "Fremmede vesener på månen da vi landet","UFO-base på en av månene til Saturn", osv.

De fleste UFO-bevegelser har hatt vett nok til å ignorere disse sensasjonelle påstander, men almenheten må sikkert ha undret på hva det er som egentlig foregår. Et fåtall mennesker tror at disse overskrifter har funnet veien fra "the Enqurer"s redaksjonskontorer i Florida til forsteder i Los Angeles, og så rundt halve jorden - til Moskva!

UFOer er ømtålelige temaer i Sovjetunionen. Slike sensasjonelle overskrifter ville aldri bli trykt der. Regjeringen benekter offisielt muligheten av besøk utenfra. Slike eventyr blir klandret og betegnet som "vestlig, gul journalistikk". Den sovjetiske almenheten sluker imidlertid ivrig rykter om UFOer, rykter som rangerer blant de villeste i verden, og i praksis synes regimet å tolerere dette som en sikkerhetsventil for ideologiske avvik.

Den regjerende tsar blant russiske ufologer er Feliks Zigel, en lektor i astronomi ved luftfartsinstitittet i Moskva. Zigel har skrevet populære bøker og artikler om UFOer, om en sovjetisk "bigfoot" i fjellene i Kaukasus, og om forskjellige andre emner. Han er også den ansette forfatter av UFO"forelesninger" i 2 bind som nå sirkulerer i den underjordiske litteraturen (samizdat).

Det finnes også noen andre, til og med bisarre karakterer. Sciencefiction-forfatteren Aleksander Kazantsev er en av dem, en entusiastisk "gammelastronaut" som antedaterer Von Däniken. Han hevder at "Gud" er et tilfelle av misforstått identitet, et begrep som oppsto i forbindelse med fremmede kosmonauter. Dette er en idé som blir fremmet i den offisielle, antireligiøse propaganda.

Aleksey Zolotov, en provinsiell universitetsprofessor, hevder med entusiasme at tunguskaeksplosjonen i 1908 skyldtes et nedstyrtet romskip. Han har svoret at han ikke vil barbere vekk skjegget sitt før verden innrømmer at han har rett. Han er også inne på spørsmål som kroppsaura, helbredelse ved bønn, og mener han kan nedre hastigheten på armbånsur somhan holder i hendene.

To fysikere er også aktive i USSR's UFO kultus. Det er Vladimir Azhazha og Sergey Bozhich, og begges spesialitet synes å være å pynte på utenlandske UFO-rapporter, og late som om de er russiske originaler. Rapporter fra disse russiske entusiaster - (avisfolk fra vestlige land er glade for å treffe russere som er villige til å snakke inn på lydbånd om alt mulig) - betraktes som høyst troverdig av vestlige ufologer når de blir lest i magasiner og nyhetsblad.

De er inntatt i "the National Enquirer" av russernes amerikanske kontaktmann, den russisk-talende Henry Gris (utt. Gri) fra Los Angeles. Gris er utgiver av bladet og har skrevet flere bøker som omhandler UFOer og parapsykologi. Gris synes å sitere russerne med dtor møyaktighet, men tar seg friheter når det gjelder realitetene. I stedet for å identifisere sine kilder som en klikk av tvilsomme entusiaster, beskriver han dem som "fremragende russiske vitenskapsmenn" og "ledende russiske fysikere". Hvis en imidlertid tar for

seg registrene over den vitenskapelige verdenslitteratur, vil en finne at spesielt disse menns navn er fraværende, skjønt titusener av virkelige vitenskapsmenn i Sovjet er tatt med i fortegnelsen.

UFO-historiene til disse entusiastene er tvilsomme. Vi kan f.eks. nevne historien om flyvende tallerkeners angrep på byen Petrozavodsk i september 1977.

"Første gang et UFO forårsaker skader på en by", kunngjøres med store bokstaver i "the National Enqurer" for 18. april 1978. Men innen få timer etter at historien hadde flommet inn over de vestlige land, var den blitt løst: Den manetlignende "UFO" var i virkeligheten solbelyste eksosstriper fra en spionsatelitt, som før daggry var skutt ut fra et hemmelig romsenter i nærheten.

Men selvfølgelig kunne ikke den russiske almenheten bli gjort kjent med en slik forklaring. UFO "skøyere" i USSR strømmet til for å ta seg av denne saken. "Så vidt jeg kan forstå var dette et romskip på rekognosering", uttalte Kazantsev. Zolotov erklærte: "etter min mening var denne gjenstanden en typisk flygende tallerken. De rapporter som foreligger, etterlater overhodet ingen tvil om dette hos meg". Og Zigel var enig: "Tvil er utelukket. UFOet hadde alle typiske trekk." Men Azhazha uttalte seg enda mer spesifikt: "Etter min mening var det som ble observert over Petrozavodsk enten et UFO, en overbringer av høy intelligens, med besetning og passasjerer, eller det var et energifelt, skapt av et slikt UFO."

Historien om den fremmede fantomsatelitten "skadet UFO i kretsløp rundt jorden", 17. juli 1979) synes å ha vært rent plagiat. Bozhich påstår å ha oppdaget fragmenter av et fremmed romskip i bane rundt vår planet. Det skal ha blitt sprengt i stykker for nøyaktig 23 år siden den 8. desember i fjor. Det viser seg dessverre at Bozhich tydeligvis har sitert fra en artikkel, skrevet av en amerikansk vitenskapsmenn som i januar 1969 antydet at en naturlig "moonlet" var brutt i stykker og etterlot seg rester i bane rundt jorden. Da en annen amerikansk vitenskapsmann påpekte dette, erkærte "the National Enquirer" at det bare bekreftet den russiske historien.

Fabelen om Apollo-UFOet ("Fremmede vesener på månen da vi landet", 11. september 1979) gjennomgikk mange metamorfoser rundt om i verden. Azhazha var hovedkilden for denne historien i "the National Enquirer", men han unnlot å nevne at hans eventyr om astronauter som i all hemmelighet fotograferte flygende tallerkener på månen, var hentet fra en fransk bok av Maurice Chatelain. Den utkom i 1978 og hadde tittelen: "Våre forfedre kom fra det ytre rom".

Denne boken er basert på forfalskede "romfotos" som ble frigitt i 1974 av "the Cosmic Brotherhood Associates", en frynset UFO-kultus i Japan. Disse bilder ble forfalsket i den hensikt å illustrere en, opprinnelig kanadisk, spøk, som var så lett å gjennomskue at de fleste UFO-grupper i Nord-Amerika avviste den i 1969.

Enhver av deltakerne i dette bedrageriet bidro med sitt eget personlige anstrøk til historien. Resultatet ble brorskap av avledninger, og som "the National Enquirer" presenterte som uavhengige, troverdige og bekreftede beretninger.

Bozhichs fantasier nådde nye høyder i en helt fersk historie: "UFO-base på en av Saturn-månene". Boken er utgitt 13. november 1979. Ifølge denne historien har sovjetiske observatorier oppfanget fremmede radiosignaler på monitorer, og på radar kunne de spore retningen til oppstigende UFOer mot Saturn, samt følge banen til UFOet over Petrozavodsk - det som viste seg å være en spionsatelitt.

Kynikere forsto at hensikten med Bozhichs påstander enten var å slå mynt på den iøyenfallende suksess for Amerikas Pioneer Saturn-prøve, eller det var en reaksjon på den formodning at russisk radio-interferens hadde grafset til seg NASA's data om Titan, Saturns største måne, og den ovenfornevnte UFO-base.

En som tar avstand fra USSR's fabrikk for UFO-rykter er en ensom sovjetisk embetsmann, Dr. Vladimir V. Migulin ved "the Academy of Sciences's Ionospheric Physics Laboratory. Hans jobb består i å katalogisere innkommende rapporter og å koordinere sovjetiske undersøkelser. Han bruker mye av sin tid til å forsøke å berolige den russiske almenheten - noe som er et håpløst foretagende.

Saken vedrørende Petrozavodsk-UFOet har vært spesiellt vanskelig for Dr. Migulin. Han benekter at det kunne ha vært et "virkelig UFO", men statens sikkerhetsforskrifter forbyr ham å annonsere at det dreide seg om et sovjetisk, militært romskip. Stakkars Migulin kan ikke servere annet enn vitenskapelig vis-vas om geomagnetiske forstyrrelser og tåke som er belyst. Den stødige vitenskapsmannen er fanget inn i en UFO-KGB-kryssild som neppe kan ende lykkelig for ham.
For å forstå den russiske UFO-scene, må vi ta med i vurderingen hvor liten rollebesetningen (?) ("cast of characters") virkelig er. Russiske navn skrives på en fremmed måte, og blir så ofte feilskrevet i den amerikanske presse, at få mennesker forsøker seg på så mye som å lese dem.
Dessuten vil gjentatte sitat gi det falske inntrykket at en hel generasjon av "russiske topp-vitenskapsmenn" prøver å bevise UFOenes eksistens.

En må huske at avisene bare kommer igjen med den samme håndfull med tvilsomme russiske entusiaster neste gang overskriftene skriker ut om en jordrystende åpenbaring fra Moskva. Det er store sjanser for at vi har sett disse navnene et eller annet sted før.

Men tilbake til denne siden av jernteppet:

Tegninger av UFOer som er rapportert i de siste 30 år viser en uendelighet av variasjoner. Enten har hver enkelt UFO-pilot sin egen, sedvanli ge drakt, eller så er UFOene, slik ufologisten Robert Sheatter uttrykker det. "laget av "Silly Putty".

Eller kanskje de hundreder av UFO-skisser som foreligger ikke viser i virkeligheten hva vitnet har sett. Denne mistanken har dr. Richard F. Haines, en vitenskapsmann ved "NASA Ames Research Center" i nærheten av San Francisco. Haines, forfatter av boken "observasjoner av UFOer", er spesialist på visuelle oppfatninger, og en vitenskapelig konsulent for "UFO Studies" og "the Aerial Phenomena Research Organization".

Haines tror at UFO-fenomener må studeres vitenskapelig, og han har rapportert en av de mest fascinerende eksperimenter, en studie av UFO-oppfatninger. Dette skjedde ved et spesielt seminar som ble holdt ved "the American Institute of Aeronautics and Astronautichs". Eksperimentet var ganske enkelt. Haines ba UFO-vitnene om å lage en skisse av hva de hadde sett, og han sammenlignet resultatet med UFOtegninger som var utført av mennesker som aldri hadde sett et UFO.

Merkelig nok kunne ikke upartiske dommere finne noen forskjell på skissene. Tegninger fra begge de to gruppene hadde samme generelle trekk, og de som var laget av mennesker som aldri hadde sett et UFO inneholdt like mye "informasjon" og detaljer som gjengivelser fra øyenvitner.

"Likheten mellom tegningene," tror Haines, "antyder at deltakerne ser for seg et stereotypt bilde av hva et UFO antas å ligne. Nesten alle mennesker har en eller annen gang sett et fotografi eller en tegning av et UFO, og minnet om det vil influere sterkt på en senere tegning.

Men skulle ikke en eller annen som virkelig har sett et UFO være i stand til å gi flere detaljer om dets utseende enn folk som bare har sett et bilde? Det skulle være rimelig å tro det.

Dette bringer på bane en interessant mulighet: En UFO-skeptiker ville rimeligvis mene at det ikke finnes noen måte et hvilket som helst fout oppfattet bilde av et UFO kunne overgå et detaljrikt UFO fra en observasjon, med mindre UFOet i stor utstrekning liknet på forut oppfattede bilder heller enn ytre data.

Med andre ord: Et eller annet skjer i vitnets sinn for å mane fram overbevisende detaljer i minnet. Resultatet ville unektelig bli et imaginært UFO hvis tilsynekomst på ingen måte hadde noe å gjøre med det opprinnelige.

Haines håper at denne tvetydighet kan bli løst ved å lage kart som viser forskjellige former og størrelser på UFOer. Vitnene ville da kunne velge ut gjengivelser av UFOer og komponere det bildet de husker, likesom vitner i en kriminalsak danner seg et bilde av forbryteren ved å identifisere klær. Men hvis de allerede har en uklar oppfatning av UFOet, ville et slikt forsøk likevel være verdiløst.

"Men jeg mener", konkluderer Haines,"at det er nødvendig med flere forsøk på dette området. En slik undersøkelse ville, når alt kommer til alt, langt på vei føre bevis for hvorvidt mange UFOer eller ikke "sitter i minnet".

Det beklagelige er at hvis undersøkelsen skulle vise at "det sitter noe der", vil det etter all sannsynlighet, heller hindre enn framskyndeprosessen med hensyn til å akseptere UFOer innen tradisjonell vitenskap. Dette fordi de nye teorier etter all sannsynlighet, vil bli forfektet av disse ufologer som allerede er brakt i vanry etter alt for mange godkjenninger av observasjoner som senere har vist seg å være bare spøk. Hvis de fikk rett, ville det bare være på slump og ikke av egen fortjeneste.

Fra "UFO NEWS", august 1980.
Oversatt av A.L.

støttefond

Hovedkassen
Boks 291 4801 Arendal
Postgirokonto 3 92 82 80

Del 2

LIVSBETINGELSER

Selv om det kretset planeter rundt de fleste stjerner, er det tvilsomt om alle hadde muligheten til å utvikle liv. I dobbeltstjernesystemer vil eventuelle planetbaner bli meget eksentriske. Hvis ikke planeten alltid ligger innenfor sonen for aktivt liv, økosfæren, men periodevis utenfor og innenfor, vil det trolig ikke kunne utvikle seg liv på denne planeten.

I tilfeller hvor det bare er én stjerne med én planet, vil det bli atskillig enklere. Her kan vi gjøre bruk av de erfaringer som vi har gjort fra vårt eget system. Som kjent skal det ikke mange graders globale temperaturvariasjoner til før det opptrer storstilte klimatiske forandringer. Det gunstigste for utviklingen av liv er åpenbart tilnærmet sirkulære baner, samtidig som banen skal ligge i et relativt tynt belte rundt stjernen, nemlig i økosfæren.

STABILE STJERNER

Selv om planetbanen er sirkulær og i passende avstand fra hovedstjernen, kan stjernen selv ødelegge de gode livsbetingelsene: massive stjerner eldes fort og vil før eller senere begynne å pulsere, lysstyrken forandres og sonen for mulig liv vil forskyves utover og innover. Under slike forhold må liv avskrives, hvis det da ikke utvikles forsvarsmekanismer mot de store temperatursvinggningene. En aktuell stjerne må heller ikke være for lyssterk ettersom høyere overflatetemperatur også betyr større mengder ultrafiolett stråling som kan ødelegge det gryende livet. Som nevnt vil lyssterke stjerner, dvs. stjerner med stor masse, også utvikle seg hurtigere og dermed ikke tillate en utvikling av liv som kanskje tar 1-2 milliarder år. Hvis vi også avskriver de små, kalde stjernene, kommer vi fram til at kanskje ikke mer enn 5 % av alle stjerner gir brukbare betingelser for at liv kan oppstå på deres planeter.

KRAV TIL PLANETENE

Sett nå at en slik ideell stjerne har en planet i sin økosfære. Likevel er det ikke gitt at livet skal oppstå der. En stor, massiv planet som f.eks. Jupiter, vil ikke gi slipp på de lette grunnstoffene slik at det kan dannes en fast overflate med en tynn atmosfære over, slik som på jorden. Den store tyngdekraften vil dessuten sinke utviklingen: på en eventuell overflate vil vegetasjonen bli kort og kraftig, landområdene vil være flate og lett oversvømmes, fordampningen vil bli mindre og gi et tørrere klima.

En liten planet vil på den annen side ikke ha tilstrekkelig tyngdekraft til å kunne holde på en atmosfære. Merkur og Månen er eksempler på dette. Men uansett planetens størrelse, er det også andre krav som må oppfylles: Årstidsvariasjonene må ikke være for store, noe som avhenger av planetens rotasjonsakse. Dette og andre ting som vindhastighet, vulkansk aktivitet, hyppige meteorittnedfall etc. reduserer ytterligere antall stjerner med beboelige planeter.

LIV I UNIVERSET

Av Bjørn Arnfinn Godtland, Brauter gård, 2250 Roverud

Kilde: Amatørastronomen

PLANETATMOSFÆRER

Jordens atmosfære er unik i solsystemet. Hvorvidt dette er den eneste type atmosfære liv kan utvikle seg i, skal være usagt, men atmosfærens kjemiske sammensetning er uten tvil av avgjørende betydning.

Vi lever i en sekundær atmosfære som har utviklet seg fra gasser som strømmet ut ved vulkansk aktivitet. Oksygeninnholdet har økt ved at ultrafiolett stråling fra solen har spaltet vannmolekyler i atmosfæren, men store mengder oksygen er også dannet ved fotosyntesen, en prosess som først begynte da plantene kom.

Mens atmosfærene til Mars og Venus inneholder mye karbondioksyd, er karbondioksydet på jorden for en stor del bundet i de sedimentære bergartene.

Dette skyldes altså delvis alt vannet på jorden. Og at vi har flytende vann, kan igjen tilskrives jordens størrelse og avstand fra solen. Det er derfor ikke urimelig å tro at f. eks. Venus ville ha utviklet seg parallelt med jorden dersom dens avstand fra solen hadde vært større.
Studiet av planetatmosfærene er viktig både for å forstå opphavet til livet og for å hindre at vi selv ødelegger det. Det tar milliarder av år å utvikle de artene vi har idag, men de samme artene kan lett utryddes i løpet av meget kort tid.

KONTAKT MED ANDRE SIVILISASJONER

Det kan neppe regnes som sannsynlig at jorden er den eneste planet i verdensrommet som har liv. Bare i vår egen galakse, Melkeveisystemet, fins det noe slikt som 250 milliarder stjerner, og i hele universet er kanskje antall galakser like stort, hvis det da ikke er uendelig. Statistisk skulle man derfor tro det var utallige stjerner med planetsystemer hvor livet har fått utvikle seg.

De amerikanske Viking-sondene hadde til oppgave å se om det fantes liv på Mars, men dette var ikke det første såkalte eksobiologiske eksperiment. Allerede i 1960 ble Ozma-prosjektet satt ut i livet: dette amerikanske foretakende hadde til oppgave å søke etter tegn til intelligent liv rundt to forholdsvis nærliggende og sollignende stjerner, Tau Ceti i stjernebildet Cetus (Hvalen) og Epsilon Eridani i stjernebildet Eridanus (Elven). Til dette formålet ble det 26-meter store radioteleskopet i Green Bank i West Virginia tatt i bruk for å oppspore eventuelle signaler med logisk oppbygging. Men i løpet av de 150 timene prosjektet varte ble det ikke funnet noe av interesse. Gjennom 60- og 70- årene har amerikanerne og russerne foretatt flere lignende eksperimenter, men hittil er det ikke funnet noe tegn til liv der ute. Til tross for dette, er det stadig fler som arbeider med slike forsøk. Man kan kanskje ikke vente at vårt nåværende utstyr er tilstrekkelig for etablering av kontakt over stjernegrensene - det er også et åpent spørsmål hvilke bølgelengder vi skal velge.

KOMMUNIKASJONSPROBLEMER

Det er selvsagt mulig at et budskap fra en annen sivilisasjon vil være vanskelig, ja, kanskje umulig å tolke for oss jordboere. Signalene kan stamme fra en sivilisasjon som langt overgår vår egen i teknisk henseende. Språkproblemer med begrepsforskjeller og nye begrep må man selvsagt forvente. Men de fysiske lovene ser ut til å være de samme over alt i universet, så noe har vi alle felles, og dette kan være en brukbar innfallsport.

En av dem som har arbeidet mest med såkalt ekstraterrestrisk kommunikasjon, Carl Sagan, er imidlertid blitt mer og mer bekymret over eventuelle "kulturbarrierer". Kanskje er enkelte sivilisasjoner på et så fantastisk teknisk og vitenskapelig nivå at vi overhodet ikke er i stand til å føre noen meningsfylt samtale. Derfor vil heller ikke slike sivilisasjoner ha noen interesse av å kontakte oss. Sagan setter her grensen ved en sivilisasjon som ligger

vel 1000 år foran oss i teknisk-naturvitenskapelig utvikling: andre vil kanskje foretrekke 1 million år. Universets alder er i hvert fall så høy at det er fullt mulig med slike forskjeller. Dessuten kommer problemet med overføringstiden av signalene inn i bildet.

FORSKJELLIGE SIVILISASJONER

Den russiske astronomen Nikolaj Kardasjev deler verdensrommets sivilisasjoner inn i tre typer alt etter hvor stort deres energiforbruk er. Vår egen sivilisasjon, til tross for hvor avansert vi enn synes den er, må betegnes som barndommens lek. Vi tilhører type I og er følgelig blant de yngste og mest primitive. De som ligger et stykke foran oss behersker sannsynligvis til fulle sin egen stjernes energi, og Kardasjev har gitt dem navnet type II.

Sivilisasjoner som behersker energien over enda større områder, sin egen galakses energi, tilhører type III. Disse sivilisasjonene vil naturlig nok kunne dominere de andre.

Tiden som går for en sivilisasjon å passere de forskjellige typene, behøver ikke være så lang. Den vitenskapelige og tekniske utvikling akselererer svært raskt når den først setter i gang etter en møysommelig og lang biologisk utvikling. Men også den biologiske utviklingen fortsetter. Kanskje vil menneskearten slik den idag ser ut, være utdødd og en ny art med større hjernevolum og intellektuell kapasitet ha utviklet seg, innen vi får kontakt med noen der ute? Kanskje vil elektronisk intelligens en gang overta for mennesket?

FORSØK PÅ KONTAKT

De første statistiske overslagene som ble gjort over sannsynligheten for å finne andre sivilisasjoner i Melkeveisystemet, var meget optimistiske. Etter hvert som man har inkludert faktorer som sivilisasjoners levetid (faren for selvutslettelse) og tekniske nivå, kan det kanskje virke håpløst å prøve å finne liv der ute. Carl Sagan ser ikke bort ifra at det i hele vårt Melkeveisystem ikke er mer enn én eneste sivilisasjon som ligner oss. Hvis vi imidlertid antar at en sivilisasjons levetid kan være flere millioner år, blir sjansene større. Likevel vil den gjennomsnitlige avstanden mellom sivilisasjonene kanskje være av størrelsesorden tusener eller titusener av lysår, og i så fall vil kommunikasjonen bare bli enveis og by på store tekniske problemer.

I håp om å nå noen av disse sivilisasjonene, ble det i november 1974 avsendt et budskap mot stjernehopen M13. Budskapet, som har en varighet på bare 3 minutter, ble sendt fra den store Arecibo-antennen i Puerto Rico, et 300-meter stort radioteleskop som normalt brukes til å lytte til radiostøy fra verdensrommet. Kulehopen M13 er imidlertid langt unna: hele 24 000 år vil det ta signalene å nå fram til bestemmelsesstedet, og først om 48 000 år kan vi begynne å forberede oss på et svar.

Man skulle tro det ville koste mange penger å sende et budskap over så store avstander, men dette er ikke tilfelle. Et telegram på noen hundre ord vil faktisk ikke koste stort mer enn noen tikroner, så radiokommunikasjon anses for den mest fordelaktige måten å utveksle opplysninger på. Hittil har man ansett det nøytrale hydrogenatomets sporadiske utstråling på 21 cm's bølgelengden som den mest logiske bølgelengde å kommunisere på, men her strides de lærde! Fordelen med radiobølgene er at de bare i liten grad absorberes av gassen mellom stjernene, og det kreves som nevnt liten energi å sende dem ut. Allerede Marconi, italieneren som la grunnlaget for radiotelegrafien i begynnelsen av dette århundret, mente sivilisasjoner ute i rommet kommuniserte ved hjelp av radiobølger. Han trodde også han hadde oppdaget intelligente signaler av ikke-jordisk herkomst, noe som vakte like stor entusiasme blant lekfolk som skepsis hos vitenskapsmenn. Men selv om astronomer idag er mer velvillig innstilt til tanken, har som nevnt 20 års leting ikke gitt noe resultat. De fleste nære stjerner er nå avlyttet, og Carl Sagan ved Cornell-universitetet har derfor vendt Arecibo teleskopet mot de nærmeste galaksene

i håp om å finne noe der.

Det planlegges også å bygge en gigantisk fjernsynsantenne som kan innfange bilder fra en ikke-jordisk sivilisasjon. Dette prosjektet, som har fått navnet Cyclops, består av et stort areal med bortimot 1500 individuelle fjernsynsantenner som er koplet sammen slik at de virker som en stor antenne. Hvis det eksisterer fjernsynsoverføring på en relativt nær planet, vil et slikt anlegg ifølge opphavsmennene garantere en oppdagelse. Vi må også huske på at våre egne radio- og TV-overføringer allerede nå har nådd titalls lysår ut i rommet og kanskje allerede er innfanget av andre sivilisasjoner.

FORURENSNING AV SOLEN

Den russiske astronomen Josef Shklovsky har foreslått en meget orginal måte å signalisere vår eksistens på, nemlig å dumpe store mengder av en meget kortlivet grunnstoffisotop i solens atmosfære. Teknesium er foreslått i denne forbindelse. Men eksperimentet vil neppe bli realisert ettersom vi her på jorden kjenner ressursknappheten stadig tettere inn på livet - også på dette grunnstoffet. Det er imidlertid klart at en slik "forurensning" av solens atmosfære vil kunne oppdages i stor avstand. De unormale spektrallinjene som plutselig dukket opp,ville kanskje få andre sivilisasjoner til å rette søkelyset mot solen og dens omgivelser.

En kraftig laserstråle vil sannsynligvis også tolkes som et produkt av intelligente skapninger, og de to amerikanske fysikerne C.H. Townes og R.N. Schwartz tror vi en dag skal kunne produsere lasere som er sterke nok til å nå ut til de nærmeste stjernene. Townes er forøvrig en av opphavsmennene til laserteknologien.

MØTE MED ANDRE SIVILISASJONER

Hvordan vil vi reagere dersom vi fikk kontakt med en sivilisasjon der ute? Det er god grunn til å spørre om menneskeheten er moden for en slik konfrontasjon. Den amerikanske regjering skal ha vurdert spørsmålet og gitt uttrykk for at tanken på at vi ikke er alene i universet må tas alvorlig. Denne vurderingen er i stor grad NASAs fortjeneste ettersom det innen denne organisasjonen er en voksende tro på at vi er omgitt av sivilisasjoner på forskjellige utviklingsstadier. Den amerikanske regjering har i denne forbindelse nedsatt en gruppe på 12 høytstående vitenskapsmenn under ledelse av John Billingham ved Ames Research Center i California som på heltid skal beskjeftige seg med utvikling av et hyperfølsomt antennesystem.Gruppen skal stå i forbindelse med presidenten og avgi rapporter til ham. Målet er at prosjektet skal lykkes så fort som mulig innen de nærmeste tiårene, slik at USA blir den første nasjon som påviser at det fins ikke-jordiske sivilisasjoner og oppretter kontakt med disse.

Skulle det gå slik, er det ingen tvil om at virkningene for menneskeheten vil bli dyptgripende. En slik begivenhet er kanskje den største som kan inntreffe i en bevisst sivilisasjons historie.Idag setter mange lit til at en slik kontakt kan redde oss ut av de globale problemene vi idag står overfor. Det er selvsagt rimelig å tro at eventuelle signaler utenfra kommer fra skapninger som har nådd lengre enn oss og kanskje har løst sine energi- og matvareproblemer. Spørsmålet er bare om vi idag ikke allerede kjenner løsningen på disse problemene, men at vi vegrer oss for å gjøre noe alvorlig med det. Møtet med en ny sivilisasjon kan derfor være en like dyster som saliggjørende opplevelse.

REISE TIL STJERNENE

Den sikreste måten å fastlå om det fins liv ute i universet, er selvsagt å reise ut i stjernevrimmelen og se etter. Men foreløpig må vi nok innrømme at dette bare er av ren teoretisk interesse. Romskipene måtte ha hastigheter på opp imot lyshastigheten, mens dagens forbrenningsraketter bare kan bringe oss opp i vel 10 kilometer pr. sekund. Rekorden innehas for tiden av Pioneer 10, som ble akselerert opp i en hastighet på litt over 14 km/s. Jupiters gravitasjonsfelt ga Pioneersondene ytter-

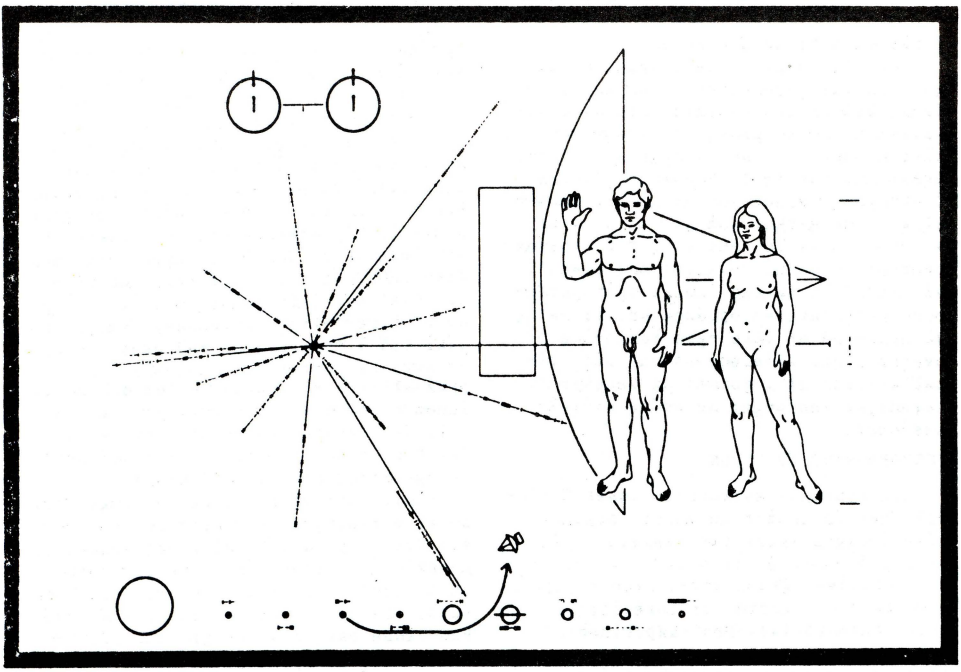

Den inngraverte metallplaten på Pioneer 10.

ligere fart: Pioneer 11 kom på denne måten opp i 47,5 km/s, som jo er ganske imponerende. Men selv dette er alt for beskjedent for reiser til selv de nærmeste stjernene. Med denne hastigheten vil vi først nå vår nærmeste stjerne Proxima Centauri etter ca. 50 000 år. Da vår levealder ikke er mer enn 70-80 år, sier det seg selv at foretakende er håpløst. Hastigheten må økes.

Fysiologisk vil nok mennesket tåle en akselerasjon over lengre tid. Problemet er mer av teknologisk og økonomisk art. En såkalt fotonmotor kan være en mulig løsning, men kraftforbruket er så stort at det neppe blir realisert.

Ifølge Einsteins spesielle relativitetsteori fra 1905 vil det dessuten kreves uhyre mengder energi å akselerere et romskip tett opp under lyshastigheten. Ettersom romskipets hastighet øker, vil nemlig massen tilta, og denne effekten blir særlig akutt når man nærmer seg lyshastigheten.

Relativitetsteorien åpner likevel for reiser over lang tid. Teorien viser at tiden vil forløpe saktere om bord i romskipet i forhold til klokkene på hjemmeplaneten. Effekten er målbar selv for små hastigheter, f.eks. en flytur her på jorden, men får først betydning når hastigheten blir stor.

BEMANNEDE ELLER UBEMANNEDE FERDER

I science fiction litteraturen er den lange reisetiden ikke noe problem. Løsningen er nedfrysning eller en eller annen slags dvaletilværelse. Idag bevarer vi blodplasma og sæd fra dyr nedfryst over lengre tid. Mikroorganismer kan også konserveres ved nedfrysning. Men herfra er det et langt skritt til det å fryse ned et menneske. Kroppen består som kjent for det

meste av vann, og ved nedfrysing vil derfor cellenes volum øke og organismen ødelegges. Eggehvitestoffene vil heller ikke tåle en nedfrysning.

Foreløpig er ubemannede ferder av langt større interesse. Den amerikanske astronomen R.N. Bracewell har foreslått å sende avsted sonder mot nære stjerner for å la dem gå inn i bane rundt disse. Hvis et slikt "stjernesystem" skulle være i besittelse av en avansert sivilisasjon, ville den ganske snart oppdage sonden, spesielt hvis sonden er utstyrt med radiosendere på forskjellige frekvenser. Fordelene ved prosjektet er åpenbare: Sonden vil kretse rundt stjernen i millioner av år og sende sitt budskap mot eventuelle planeter i nærheten. Radiosignalene blir også atskillig kraftigere enn om de skulle bli sendt fra jorden.

En slik ubemannet sonde med et kodet budskap er allerede på vei ut av solsystemet. Pioneer 10 brakte med seg en inngravert metallplate med beskjed om opphavssted og når den ble sendt avgårde. En av Voyagersondene har med seg en spesiell grammofonplate med variert innhold. Spørsmålet er bare om noen greier å tolke disse budskapene hvis de finner dem.

Men det viktigste spørsmålet er fortsatt: Fins det i det hele tatt liv der ute?

Forts. fra side 11

ROMSEMENT

- Vi trodde at vi skulle bli kidnappet, så vi skrev en beskjed for sikkerhets skyld. Man har jo lest om slikt, kommenterer Johansson. Vi undertegnet brevet med dato og navn.

De satt så og ventet på å bli plukket opp, men det hendte ikke noe. Farkosten stanset ved Klubbviken på Sandön. Vi satt dog i lugaren og visste ikke hva vi skulle gjøre. Etter ytterligere ett kvarter, kom farkosten fram bakom tretoppene. Den steg til en høyde av 200-300 meter, der den stanset for senere å forsvinne bort mot Hertsön.

På det tidspunktet syntes også to små pulserende hvite lys på vannet i samme retning som farkosten og der lyset først var synlig. Fra det tidspunkt da murpussen hadde havnet i båten og til farkosten hadde forsvunnet hadde det gått 30 minutter.

Vi forsøkte senere å sove, men det gikk ikke så bra. Vi hadde mye å diskutere i forbindelse med opplevelsen, for noe uvanlig var det tross alt.

Ved femtiden tok de opp fiskenoten og gikk i land ved Klubbviken. Så langt de to mennene i fiskebåten.

Konlusjon:

Det var klart vær ved den aktuelle tiden på observasjonsplassen med en vind på 5 m/sek. Den klumpen som havnet i båten og som lignet murpuss viste seg ved analyse å være murpuss, som dog virket gammel. Det kan også tenkes at det er en form for romgrus, i så fall var bestanddelene natrium-klorid, oxider av aluminium, jern, kalium samt litt titan og magnesium.

forts, neste side

forts. fra side 22

Ved kontroll av flyaktiviteten i området på det aktuelle tidspunkt forklares det ved flyplassen, F 21, at ingen militær flyging har funnet sted i området. Den militære radaren har ikke notert flyvende gjenstander i nevnte sektor. Og fra sivilt hold sier man at man ikke har hatt noen fly på nevnte plass. Ved forespørsel hos ulike rederier samt losstasjonen i Luleå fremkom det at ingen fartøy med los hadde passert aktuelt område på den tiden. Av øvrige båter som passerte området ser det ut som den nederlandske Altappen var den båt som kunne passe inn i bildet. Den forlot Luleå havn kl. 22.05 og burde passert Junkön drøyt en time senere. Det får dog anses langsøkt at disse to, Johansson med kamerat, skulle ha sett feil av en båt på vannet og en flygende farkost.

Ytterligere øyenvitner til lysfenomenene på himmelen den aktuelle natten har rapportert om sine observasjoner.

Jonzon

Kilde: UFO-Information nr. 6 1980
Til norsk ved redaktøren.

Eks-astronaut tror på intelligent liv i rommet

I en kort artikkel fra 23. oktober 1979 gjengir National Enquirer noen uttalelser som den tidligere astronaut Donald Slayton har kommet med. Han deltok i 1975 i den oppsiktsvekkende Apollo-Soyuz ferden, hvor to bemannede romskip fra USA og Sovjet i et par dager kretset rundt Jorden i sammenkoplet tilstand. I dag arbeider Slayton med USA's romfergeprogram.

Om mulighetene for liv i rommet sier Slayton at folk må være forferdelig innbilske hvis de tror at et guddommelig vesen skapte hele det uendelige univers, bare for at vi her på Jorden skulle være de eneste med tilstrekkelig intelligens til å fly rundt der ute.

Men Donald Slayton kjenner også til UFO-fenomenet, idet han som jagerpilot har hatt en opplevelse, som han her forteller litt om:

"Det var i 1951. Jeg holdt på å prøveflyve en P-51 jager i Minneapolis, da jeg fikk øye på objektet. Det var en rolig, klar og solfylt ettermiddag, og jeg befant meg i ca. 100 000 fots høyde (3 kilometer). Jeg trodde først at gjenstanden var en drage, men innså snart at ingen drage kunne fly så høyt.

Etter hvert som jeg kom tettere innpå, fikk den utseende som en værballong, grå og omkring 90 cm i diameter. Men så snart jeg kom bak den forbannede tingen, lignet den ikke lenger en ballong. Den så ut som en tallerken eller en rund skive. Akkurat da oppdaget jeg at gjenstanden beveget seg vekk fra meg, og der var jeg med en hastighet på omkring 500 km/t. Jeg fulgte etter den en stund, men like plutselig fór tingen avsted. Den steg med fantastisk fart oppover i en 45 graders bue og var så helt vekk.

Et par dager senere inntok jeg en øl sammen med min øverstbefalende, og jeg tenkte at det kanskje var best å fortelle ham om min opplevelse. Det gjorde jeg så, og han rådet meg til å kontakte ettterretningsvesenet for å avgi rapport. Jeg fulgte hans råd, og siden har jeg aldri hørt mer til den saken."

---

forts. fra side 12

KJEMPE-"SYLINDER" I MIDDELHAVET

- Da vi så gjenstanden var vi ca. tre sjømil fra den. Vi nærmet oss sakte og etter hvert som avstanden minket kunne vi bedre utskille formen og den enorme størrelsen. Da vi var kommet ca. 1,5 sjømil nærmere sank den med en enorm dønning. Utrolig - men det skjedde på to sekunder.

Bølgene overrasket oss og fikk oss til å rulle. Da jeg vendte tilbake til radioen berettet jeg for havnkommandanten at gjenstanden hadde forsvunnet. Han ba oss om å bli i området for å se om det hendte noe mer.

- I nærmere et kvarter kjørte vi omkring der, men vi så ingen spor etter sylinderen. Til slutt anmeldte jeg pr. radio at vi ikke ville oppholde oss i denne sonen lenger. Vi hadde jo passasjerer ombord som kunne komme i fare. Kommandanten sa da at vi kunne gjenoppta vår kurs.

- Vi hadde lagt bak oss nesten tre nautiske mil da gjenstanden plutselig kom til syne igjen i hele sin størrelse. Men nå hadde vi ingen ønsker om en oppklaring. Det fortalte vi Livorno og satte så kursen mot Porto Cervo.

- Men vi hadde mistet en del tid, og vi foretrakk å reise til Bastia først, hvor vi fikk proviant og overnattet for å fortsette mot vårt mål neste dag. Denne kvelden, 22. juni 1979, ble det gitt en ekstraordinær melding til alle sjøfarende via radioen, som informerte om hva vi hadde sett. Klokken 20.00 fredag den 22. juni sendte Maridipar (den eneste autoritet som kan gi sjøfarende meldinger via radio) følgende ekstraordinære melding på italiensk og engelsk: "Øvre Tyrrenske sjøen, i posisjon tre mil sydøst for Gorgona klokken 18.30, har et drivende, sylindrisk formet sjømerke i svart farge blitt observert. Passerende båter bør vise den største forsiktighet." Den samme meldingen ble gjentatt klokken 17.15 lørdag den 23. juni. Da sjømyndighetene ikke kunne definere det bedre kalte de den mystiske sylinderen "drivende sjømerke"!!, et sjømerke som var 30 meter høyt!!

- Faktum er at innen man ga sjøfarere melding hadde havnemyndighetene sent kystvaktens motorbåter til plassen, hvilket beviser at de har sett det. Men da jeg ringte opp Livorno fra Porto Cervo for å få vite mer, svarte man at man ikke kunne si noe på grunn av ordrer fra høyere hold!

For å få rede på hvordan det virkelig forholdt seg ringte vi (bladredaksjonen) til marineledelsen i Porto de Livorno og spurte om de husket hendelsen med sylinderen. "Men hvordan kan dere tro at vi husker noe som hendte den 22. juni", svarte man oss, "det hender så mange slike ting her i havet..."

Rino di Stefano, fra Gazzetta den 23. juni -79, fra "Notizario UFO" oktober -79.
Oversettelse: Eva Harling-Svensson.

Kilde: Tidsskriftet UFO-Sverige-Aktuellt, nr. 3 1980.
Til norsk ved redaktøren.

NYTT FRA INSTRUMENTUTVIKLINGSGRUPPEN I TRONDHEIM

Geigerteller

I Internt UFO Forum nr. 3 -80 ble det nevnt at instrumentutviklingsgruppen skulle utvikle en ny geigerteller. Denne er nå ferdig, og den vil bli bygd for salg til våre feltforskere.

Geigertelleren er utstyrt med digital utlesning hvor resultatet presenteres med tre siffer. Den er følsom for beta- og gammastråler og den har fire måleområder.

Målingen skjer ved at det telles antall pulser som kommer fra detektor-røret i et gitt tidsintervall. Ved hjelp av venderen for måleområde kan man velge mellom fire tidsintervaller: 0,1, 1, 10 og 100 sekunder.

Geigertelleren kan arbeide på to forskjellige måter; manuell eller automatisk. Ved manuell bruk må telleren nullstilles manuelt før hver telling. Antall telte pulser vil vises til enhver tid, og når tellingen er slutt vil resultatet bli stående helt til en ny telling startes.

Når telleren kjøres automatisk vil resultatet bli oppdatert med en frekvens som er bestemt av må måleområdet. For eksempel vil resultatet bli oppdatert hvert 10. sekund når områdevelgeren står på 10 sekunder.

For å lette arbeidet er geigertelleren utstyrt med øretelefon slik at man slipper å ha øynene festet på telleren hele tiden. Den er også utstyrt med en batteriindikator som varsler når batteriene begynner å bli svake.

Detektorrøret er forbundet med telleren via en 1,5 meter lang kabel, slik at det blir lettere å foreta måling på vanskelig tilgjengelige steder.

Geigertelleren er bygd inn i en aluminiumsboks på 8 * 15 x cm, og den drives av to flate lommelyktbatterier (4,5 V).

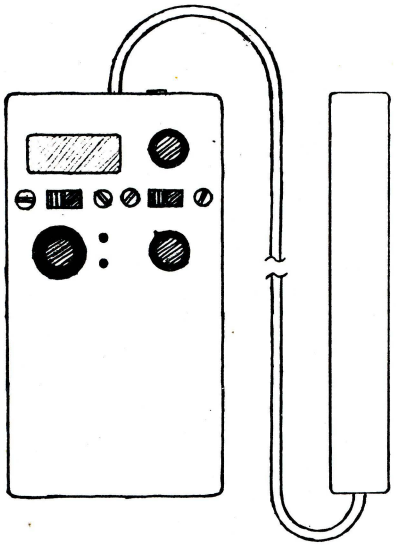

Prisen var tidligere antatt å bli ca. 600 kroner, men denne prisen har senere vist seg å være for lav. Den nye prisen blir kr. 895,-.
Geigertelleren kan bestilles fra:

Feltseksjon D
Postboks 485
7001 Trondheim

Hans-Kurt Karlsen

UFO RAMA

Norsk UFO Center

tilbyr deg en utsøkt samling UFO-materialer.

Du kan velge blant to samlinger:

SAMLING I:

Diverse klassiske UFO-bilder med utførlig tekst.
Bildene er virkelig noe å vise fram, og består av
5 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i farge størrelse 9 X 13 cm
1 i farge størrelse 13 X 18 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Dessuten hefte om aktuelle norske UFO-saker fra 70-årene (med bilder).
NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 90,- (+ evt. oppkravsgebyr).

SAMLING II:

Diverse klassiske UFO-bilder m/ utførlig tekst.
Bildene har høy kvalitet, og omfatter
4 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i sort/hvitt, størrelse 21 X 26 cm
2 i farger størrelse 9 X 13 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Heftet om avtrykkene ved Namsen-fjoden (med bilder).

NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 70,- (+ evt. oppkravsgebyr).

BEGGE SAMLINGENE som selvfølgelig inneholder forskjellig materiale, kan fås til kr. 150,- m/ porto (+ evt. oppkravsgebyr)

UFO FARGEPOSTER

En riktig godbit!
Paul Villas mest kjente UFO-bilde i fargetrykk, størrelse 30 X 40 cm.

Pris m/ porto kr. 20,- (+ evt. oppkravsgebyr).

Ved kjøp av flere (gaver til slekt og venner!) koster de øvrige kr. 15,- pr. stk.

Bestillingsadresse: UFO Rama, boks 14, 3133 Duken.
Postgirokonto: 3 24 37 30